

Možda bi činjenica da je Jagoda Lukavac bila birana za predsjednicu u tri navrata te ukupno na toj poziciji provela 13 godina (dakle, više nego bilo koji drugi predsjednik ili predsjednica HDKP-a prije ili poslije nje) bila dovoljan razlog da joj se dodijeli Nagrada Vladimir Ivir. Međutim, oni koji su s Jagodom Lukavac dijelili kabinu i surađivali s njome u raznim aktivnostima Društva znaju koliki je doprinos Jagode Lukavac razvoju i prepoznatljivosti struke u Hrvatskoj.

Nakon djetinjstva i mladosti provedenih u Urugvaju i Meksiku, Jagoda Lukavac se 1967. vratila u Zagreb te se gotovo odmah počela baviti prevođenjem i to u okviru Udruženja konferencijskih prevodilaca Srbije koje je u to vrijeme okupljalo i članove iz Hrvatske i Slovenije. Kad joj se 1970. godine priključila sestra Višnja, osnovana je prva „španjolska“ kabina u Hrvatskoj. Bila je najmlađa među dvanaesticom osnivača, koji su na Badnjak 1974. godine podnijeli zahtjev za upis Društva simultanih i konsekutivnih prevodilaca Hrvatske u Registar udruga građana. Međutim ta mladost je bila njezina prednost. Reklo bi se da se našla na pravom mjestu u pravo vrijeme – dovoljno mlada da uči od starijih, tada već etabliranih kolega iz engleske i francuske kabine, a istovremeno dovoljno iskusna i svjesna važnosti međunarodnih odnosa i uloge koju konferencijski prevoditelji imaju u održavanju istih.

Jagoda Lukavac prvi je predsjednički mandat odradila od 1980. do 1982. godine. U to vrijeme, prije interneta i tržišta kakvog danas poznajemo, uloga predsjednika podrazumijevala je i sastavljanje ekipa, za što je ponekad trebalo utrošiti mnogo sati na telefonu. Naime, u prvih 15 godina postojanja Društva bilo je mnogo višednevnih, pa i dvotjednih, kongresa s čak 5 jezika, što se danas u Hrvatskoj rijetko događa. Predsjednik je tada ugovarao uvjete u skladu s prevodilačkim standardima koje je hrvatsko društvo preuzelo od AICC-a, a neko su vrijeme koristili i gotove autorske ugovore u kojima su bili predviđeni uvjeti kao što je honorar za dodatni dan za upoznavanje s terminologijom (kad bi uspjeli dobiti referate ili slične tekstove o temi skupa), pola honorara za dan u dolasku i odlasku, 50% honorara u slučaju otkaza 7 dana prije, pa čak, doduše u rijetkim slučajevima, po tri člana u kabini za skupove koji su trajali dulje od 6 sati dnevno. Predsjednik Društva je prilikom ugovaranja usluga za skupove također trebao i „odgajati“ naručitelje i javnost za tu vrstu prevladavanja jezičnih razlika, odgovarajući na pitanja poput „zašto dva prevodioca u kabini, zašto hrvatska kabina, čemu materijali“ itd.

Među značajnijim nastojanjima podizanja kvalitete bio je sustav mentorstva kandidatima za članstvo u Društvu. Kandidati su hospitirali na skupovima na kojima su radili njihovi mentori. Nakon godine dana hospitiranja i rada na barem tri skupa, uz podršku mentora i još dva člana koji imaju istu jezičnu kombinaciju, kandidat je mogao postati član Društva.

Ovaj način funkcioniranja Društva i očuvanje standarda konferencijskog prevođenja posebno je trebalo očuvati u turbulentnim godinama Domovinskog rata te u izazovnom periodu stvaranja tržišnog gospodarstva u poslijeratnoj Hrvatskoj. Jagoda Lukavac taj je zadatak hrabro odradila kao predsjednica u ratnom mandatu od 1993. do 1995. godine, te u sljedećem, svojem najdužem mandatu od 1998. do 2007. godine. U vrijeme stvaranja suvremene hrvatske države, mnogi članovi HDKP-a bili su ključna komunikacijska karika između državnog vrha i dužnosnika iz cijelog svijeta, svjedočeći tako mnogim značajnim, povijesnim sastancima i susretima. Devedesetih je godina uveden i Kodeks časti koji su morali potpisati i novi i stari članovi Društva.

Jagoda Lukavac redovito je radila i za državni protokol i to za dva jezika, španjolski i francuski. Odigrala je aktivnu ulogu u osnivanju Europskoga doma u Zagrebu, Europskog pokreta Hrvatska te je bila dugogodišnja predsjednica Francuske Alijanse. Godine 2007. primila je odličje Viteza akademskih palmi ne samo kao vrsna konferencijska prevoditeljica, već i nezaobilazna sugovornica u brojnim pitanjima francusko-hrvatske suradnje na području visokog školstva. Za osobite zasluge u promicanju francuskog jezika i kulture 2011. godine odlukom predsjednika Republike Francuske primila je i odličje Viteza Legije časti.

Za sve nas koji dugi niz godina poznajemo i surađujemo s njome, Jagoda Lukavac bila je i ostala prije svega velika dama konferencijskog prevođenja, koja je sve društvene, generacijske i profesionalne izazove prevladala ponosno i uzdignute glave, ne propuštajući niti jednu priliku da ne samo očuva, već i ojača dignitet naše struke.